

REDAKČNÍ ZÁSADY

NEJDŮSTOJNĚJŠÍ
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Biskup pro národy, z apoštolského pověření

Spisy Písaře Království se řídí zásadami, které jsou uvedeny níže. Uvádějí se zde proto, aby každý čtenář mohl vědět, jak se citují Písmo svaté a další autority, proč jsou citovány určité prameny a co znamenají značky a formy užívané na těchto stránkách.

PÍSMO SVATÉ

Písmo se nikdy nemění. Písmo se cituje slovo od slova, přesně tak, jak je vytištěno v uvedeném vydání, a nikdy se nemění, za žádných okolností a z žádného důvodu. Žádné slovo, písmeno ani interpunkční znaménko se nepřidává, neodstraňuje ani nemění a do textu se nevkládá žádné zvýraznění ani typografická značka. Pokud se zdá, že tištěný text obsahuje gramatickou, pravopisnou nebo tiskovou chybu, ponechává se přesně tak, jak je. Písmo je svaté a nic se s ním nečiní pod záminkou jeho opravy. Chce-li biskup některé místo komentovat, činí tak vlastními slovy, mimo citát.

Používané Bible. V angličtině se Písmo cituje podle Bible krále Jakuba (King James Version; standardní text z roku 1769, s apokryfy). Ve všech ostatních jazycích se Písmo cituje podle zavedeného publikovaného vydání Bible svaté v jazyce, v němž čtenář čte; nikdy se znovu nepřekládá z angličtiny. Bylo vynaloženo veškeré úsilí, aby se všude, kde je to možné, citovalo oficiální vydání uznávané biblické společnosti. Všude byla použita vydání, která jsou volnými díly, především proto, aby se předešlo otázkám autorských práv a čekání na svolení k užití vydání chráněného autorským právem. Přesto v některých případech, kdy to bylo rozumné a

nutné, bylo požádáno o svolení biblickou společností odpovědnou za daný jazyk. Vydání dosud chráněná autorským právem se užívají se svolením svých vydavatelů, uděleným přímo nebo prostřednictvím zveřejněné licence vydavatele, anebo tam, kde to zákon dovoluje, v rámci volného užití.

Vydání je uvedeno. U každého citátu z Písma je uvedeno vydání, z něhož je citováno, například „(KJV)“ v angličtině, „(Luther 1912)“ v němčině nebo „(Bible kralická)“ v češtině.

Číslování veršů. Některé Bible číslovají určité verše odlišně, zvláště v Žalmech. Každý jazyk uvádí číslování své vlastní Bible, takže odkaz se může mírně lišit od anglického odkazu na totéž místo.

Slova Kristova. Slova Kristova jsou spolu se svými uvozovkami tištěna červeně, tak jak je biskup určí. U několika míst je sporné, zda mluví Kristus, nebo evangelista, jako v J 3,16; taková místa jsou ponechána černě.

Knihy rozdílného kánonu. Ne všechny církve přijímají jako Písmo tytéž knihy. Kniha přijímaná v některých církvích, a v jiných nikoli, například knihy apokryfů nebo kánonu Etiopské pravoslavné církve Tewahedo, může být citována a její citace nepředstavuje žádný soud o jejím kanonickém postavení.

POŘADÍ AUTORIT

Prameny se váží podle následujícího pořadí autorit, od nejvyšší po nejnižší. Každý autor nebo spis je zařazen do nejvyšší kategorie, pro kterou splňuje podmínky; vyznání víry je zařazeno spolu s koncilem, který je přijal, s tou výjimkou, že Apoštolské vyznání víry je zařazeno do deváté kategorie a Athanasiánské vyznání víry do jedenácté.

1. **Slova Kristova**, kdekoli jsou v Písmu zaznamenána.
2. **Apoštolské spisy**: Matouš; Jan; 1., 2. a 3. list Janův; Zjevení; třináct listů Pavlových; a 1. a 2. list Petrův.
3. **Ostatní novozákonní spisy**: Marek, Lukáš, Skutky apoštolů, List Židům, List Jakubův a List Judův.
4. **Starý zákon**, spolu s apokryfy, jak jsou vytištěny v Bibli krále Jakuba z roku 1611.

5. **Apoštolští otcové**, z generace následující po apoštolech (kol. 95–150 po Kr.).
6. **Přednicejští otcové**, před Nicejským koncilem (325 po Kr.).
7. **Nicejští a ponicejští otcové**, spolu s pouštními otci.
8. **Sedm ekumenických koncilů**, přijímaných Východem i Západem, s vyznáními víry a definicemi, které každý z nich přijal.
9. **Pozdější koncily**, které nepřijímá zároveň Východ i Západ.
10. **Svatí**: spisy kterékoli osoby uznané Církví, východní nebo západní, za svatou, která není zařazena do vyšší kategorie.
11. **Vyznání, katechismy a papežské a patriarchální dokumenty**.
12. **Liturgické texty**, jako jsou starobylé liturgie a Book of Common Prayer.
13. **Historičtí křesťanští autoři, kteří nebyli svatořečeni**.
14. **Starověké nekanonické a nekřesťanské prameny**, jako jsou pseudepigrafy, svitky od Mrtvého moře, Josephus Flavius a řečtí a římské dějepisci.
15. **Moderní bádání**.
16. **Příručky**, jako jsou slovníky a konkordance, které slouží jako nástroje, nikoli jako autority.

VÝBĚR PRAMENŮ

Citace neznamená schválení. Citace encykliky nebo jakéhokoli díla autora jedné denominace nebo díla jedné církve, a nikoli jiné, neznamená schválení této denominace či církve ani jakékoli upřednostňování. Úryvek je vybrán výhradně proto, že biskup usoudil, že právě tento úryvek, z právě tohoto pramene, je pro danou věc zvláště poučný, a z žádného jiného důvodu. Není jeho záměrem podporovat ani omezovat jakoukoli denominaci.

Pravda je tam, kde se nalézá. Biskup zastává názor, že pravda je tam, kde ji člověk nalézá. Může proto citovat světské prameny a díla nekanonická nebo taková, o nichž mezi církvemi dosud panuje spor. Činí tak proto, že jako autor usoudil, že citovaný úryvek je zvláště poučný, a ujistil se, že to, co říká, je pravda.

CITÁTY A CITACE

Citáty jsou doslovné. Slova v uvozovkách jsou vždy přesnými slovy citovaného pramene. Pramen se nikdy neparafrázuje tak, jako by šlo o citát. Nelze-li přesné znění pramene ověřit, necituje se.

Výpustky a hranaté závorky. Výpustka (...) ukazuje, že citát začíná nebo končí uprostřed věty originálu nebo že byla vynechána slova. Slova v hranatých závorkách uvnitř citátu jsou reprodukována tak, jak se vyskytují v citovaném vydání. Do citátu z Písma se nikdy nic nevkládá.

Závěrečné poznámky uvádějí plné znění. Každá autorita citovaná ve spisu je v jeho závěrečných poznámkách uvedena celá, přesnými slovy pramene, aby čtenář mohl číst samotnou autoritu, a nikoli jen odkaz na ni.

Citace. Pokud není výslovně uvedena odchylka, citace a formátování se řídí příručkou *Chicago Manual of Style*, metodou obecně přijímanou pro teologické a historické spisy toho druhu, jaký je zde publikován. Spisy Písaře Království se od ní záměrně odchyľují v těchto ohledech a z následujících důvodů:

1. **Zájmena vztahující se k Bohu se píší s velkým počátečním písmenem** (On, Jeho, Jemu), spolu se slovy, která k Němu náležejí, jako „Jeho pravice“. Chicago je zpravidla píše s malým písmenem. Zde se píší s velkým písmenem z úcty.
2. **Neúplné citáty si ponechávají výpustky.** Chicago zpravidla vynechává výpustku na začátku nebo na konci citátu. Zde se ponechává, aby čtenář vždy věděl, kdy citát, a především citát z Písma, neuvádí celou větu.
3. **Závěrečné poznámky uvádějí plné znění každé citované autority,** nikoli jen odkaz. Činí se tak proto, aby čtenář mohl číst samotnou autoritu.
4. **Slova Kristova jsou tištěna červeně,** spolu se svými uvozovkami, podle dlouhého zvyku Biblí, v nichž jsou slova Kristova tištěna červeně, aby slova PÁNĚ vynikla.
5. **„PÁN“ ve vztahu k Ježíši se sází kapitálkami** ve vlastní biskupově próze, nikdy však uvnitř Písma, z úcty.

Církevní otcové v jiných jazycích. Je-li církevní otec citován podle anglického vydání, je citát na stránce v jiném jazyce přeložen z tohoto anglického vydání a jako takový označen, například

„(přeloženo z angličtiny, ANF 1)“.

JAZYK A STYL

Velká písmena z úcty. Zájmena vztahující se k Bohu se píší s velkým počátečním písmenem (On, Jeho, Jemu), stejně jako slova, která k Němu náležejí v témže smyslu, například když se říká, že Kristus sedí po Jeho pravici.

PÁN v kapitálkách. Ve vlastní biskupově próze se slovo „PÁN“, vztahuje-li se k Ježíši Kristu, sází kapitálkami, a to v každém jazyce, jehož písmo rozlišuje velká písmena. Uvnitř Písma se tak nikdy neděje.

Další velká písmena. S velkým počátečním písmenem se píší slova „Království“ (Boží a nebeské), „Písař Království“, „Písmo“, „Církev“ (ve významu celého Těla Kristova) a „Duch svatý“.

Pravopis a interpunkce. Anglické stránky používají americký pravopis. Ve výčtu odděleném středníky se poslední položka uvádí slovy „; a“.

Tituly. Tituly se uvádějí jako formy oslovení, nikoli jako nároky na postavení, a užívají se zdrženlivě.

Jména. Svatí, papežové, patriarchové a další biskupové jsou jmenováni ve tvaru tradičním v jejich vlastní církvi nebo obvyklém v jazyce čtenáře. Zvolený tvar nevyjadřuje žádnou preferenci mezi církvemi.

Překlady. Stránky v jiných jazycích než v angličtině jsou překládány s pomocí umělé inteligence a závazným textem je text anglický. Viz [Poznámka k překladům a k autoritě](#).

WEBOVÉ STRÁNKY

Obrázky. Zobrazují se pouze obrázky, které jsou volnými díly nebo jsou pro takové užití poskytnuty pod svobodnou licencí, a každý je opatřen popiskem a uvedením zdroje.

Číslování, data a revize. Publikace jsou číslovány a datovány. Stálé stránky mohou být revidovány na místě a revidovaná stránka může uvádět datum své poslední revize, aby čtenář

mohl vědět, kterou verzi čte.

Opravy. Čtenáři, kteří naleznou chybu, a především chybu v citátu z Písma, se žádají, aby napsali na adresu uvedenou na úvodní stránce. Chyby se opravují.

ZKRATKY

KJV	Bible krále Jakuba (King James Version; standardní text z roku 1769)
ANF	<i>Ante-Nicene Fathers</i> , ed. Alexander Roberts a James Donaldson, následuje číslo svazku
NPNF2	<i>Nicene and Post-Nicene Fathers</i> , druhá řada, ed. Philip Schaff a Henry Wace, následuje číslo svazku
Easton	Burton Scott Easton, <i>The Apostolic Tradition of Hippolytus</i> (1934)
po Kr.	po Kristu; lat. <i>Anno Domini</i> , léta PÁNĚ
kol.	kolem, přibližně; lat. <i>circa</i>

Poslední revize: 7. října 2026

